

برآورد اثر تورم بر نابرابری در توزیع هزینه ایران با استفاده از روش نایپارامتریکی (۱۳۸۰-۱۳۵۰)

دکتر اسماعیل ابونوری*

مهندس علی تاجدین**

چکیده

روشهای برآورد اثر تورم بر توزیع درآمد (هزینه) را می‌توان به سه گروه تقسیم نمود: پارامتریک، شبه پارامتریک و نایپارامتریک. در این مقاله اثر تورم بر بیستکهای مختلف و نابرابری توزیع هزینه در ایران به صورت نایپارامتریک، طی سالهای ۱۳۵۰-۸۰ برآورد شده است. برای این منظور شاخص سالانه بهای کالاهای خدمات مصرفی در دو دسته خواراکی، شامل ۵ گروه گشت (مرغ و ماهی و...)، نان و برنج، لبیات و تخم مرغ، میوه‌ها و سبزی‌ها و سایر مواد خواراکی و دسته مواد غیر خواراکی، شامل ۷ گروه پوشاشک و کفشن، مسکن و سوخت، اثاثه خانه، حمل و نقل و ارتباطات، بهداشت و درمان، تفریح و تحصیل و مطالعه، و سایر کالاهای خدمات تفکیک شده است. آنگاه توزیع هزینه به قیمت‌های جاری، براساس ترکیب مقداری سبد مصرفی خانوارها و احتساب شاخص قیمت‌ها در سال پایه، به توزیع هزینه به قیمت‌های ثابت، تبدیل گشته است. سپس با مقایسه سهم هزینه بیستکهای هزینه‌ای و همچنین شاخص نابرابری (ضریب جینی) متناظر با توزیع هزینه جاری (بیش از حذف تورم) و توزیع هزینه ثابت (پس از حذف تورم)، شدت و جهت آثار تورم برآورد شده است. نتایج حاصل، حاکی از آن است که تغییرات نسبی

* - دانشیار بخش اقتصاد دانشگاه مازندران.

** - عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و فنون مازندران.

قیمتها در مناطق شهری تا انتهای سال ۱۳۵۹ برابرگو بوده و موجب کاهش نابرابری شده است. این روند از سال ۱۳۶۰ نابرابرگو شده و موجب نابرابری در مناطق شهری شده است. کاهش در نابرابری، عموماً ناشی از کاهش سهم بیستک پنجم به نفع افزایش سهم بیستکهای دیگر بهویژه پایین ترین بیستک و افزایش در نابرابری، ناشی از افزایش سهم بیستک پنجم به زیان کاهش سهم بیستکهای دیگر بهویژه پایین ترین بیستک بوده است. اثر تغیرات نسبی قیمتها بر نابرابری در مناطق روستایی دارای نوسانات متناوب بوده است.

کلید واژه

تورم، ناپارامتریک، نابرابری، توزیع هزینه، چندکها، ضرب جینی، ایران.

۱- مقدمه

طبیعی است که افزایش سطح عمومی قیمتها به یک نسبت نبوده و بر گروههای مختلف درآمدی آثار یکسانی نداشته است. مقدار و جهت این اثرات، ارتباط مستقیم با سطح ثروت، درآمد و ترکیب سبد مصرفی گروههای درآمدی (هزینه‌ای) دارد. از این رو، بررسی توزیع درآمد بر حسب ارقام جاری گروههای درآمدی، بهویژه در دوره‌های با نرخ تورم بالا، کافی نبوده و شاخص نابرابری متناظر، به علت آثار متفاوت تورم بر اقسام مختلف اجتماعی، دارای تورش خواهد بود. گرچه درباره اثر تورم بر توزیع درآمد و هزینه از دیدگاه نظری بسیار بحث شده است؛ ولی شدت و جهت آثار آن بر چند کهای مختلف در توزیع درآمد (هزینه) به درستی معلوم نیست. هدف اساسی در این تحقیق، برآورد مستقیم (ناپارامتریکی) آثار تورم بر چند کهای مختلف در توزیع هزینه و همچنین نابرابری در توزیع هزینه خانوارهای ایران به تفکیک مناطق شهری و روستایی طی سه دهه، در سالهای ۱۳۵۰-۸۰ است. برای این منظور، توزیع هزینه به قیمتها جاری، براساس ترکیب مقداری سبد مصرفی خانوارها و احتساب شاخص قیمتها در سال پایه به توزیع هزینه به قیمتها ثابت، تبدیل گشته است. آنگاه با مقایسه سهم هزینه چند کهای هزینه‌ای و همچنین شاخص نابرابری (ضریب جینی) متناظر با توزیع هزینه جاری (پیش از حذف تورم) و توزیع هزینه ثابت (پس از حذف تورم)، شدت و جهت آثار تورم برآورد شده است.

۲- مروری بر ادبیات تورم و توزیع درآمد (هزینه)

نابرابری به صورت یک پدیده اقتصادی با وجود نابرابریهای فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در شرایط علوم و فنون جهان امروز اجتناب ناپذیر بوده و عوامل مؤثر بر توزیع درآمد و یا هزینه نیز بسیار است. در سال ۱۹۵۵ سایمون کوزنتس فرضیه‌ای را مطرح ساخت که بر طبق آن، رشد و توسعه، نابرابری را کاهش می‌دهد و همچنین، نابرابری درآمد در مراحل اولیه رشد اقتصادی رو به افزایش می‌گذارد و سپس هم تراز شده و سرانجام در مراحل بعدی کاهش می‌یابد. بر این اساس، تأکید اصلی در کشورهای فقیر بر مسأله رشد قرار گرفت تا توزیع درآمد؛ اما همانگونه که در نظریه فرجادی (۱۳۷۰، ص ۱۱۴) هم اشاره شده است،

سیاست راهبردی اشتغال و توزیع مجدد درآمد حاصل از رشد هم نتوانسته است در ریشه کن کردن فقر کشورهای جهان سوم موقیت چندانی کسب کند. طبق نظریه پروین (۱۳۷۵، ص ۲۶)، درجه حصول موقیت رشد بلند مدت اقتصادی، بستگی به لحاظ نمودن عوامل تأثیرگذار، از جمله مسأله توزیع درآمد در برنامه‌های رشد اقتصادی دارد. کشورهایی، نظیر چین و جمهوری دمکراتیک کره با اجرای برنامه‌های رشد همراه با تعديل توزیع دارایی، به کاهش نابرابری توزیع درآمد و فقر در حد چشمگیری نایل گردیدند؛ ولی در کشورهایی، مانند فیلیپین و برزیل، حتی هنگام دستیابی به نرخهای رشد اقتصادی بالا، شمار کثیری از جمعیت در فقر باقی ماندند.

نگرانی نسبت به اشتغال و توزیع درآمد به عنوان اجزای جدایی‌ناپذیر جریان توسعه طی سالهای دهه ۱۹۶۰ مقبولیت گسترده‌ای یافت. درحالی که استراتژی اولین دهه توسعه سازمان ملل (۷۰ - ۱۹۶۱) قبل از هر چیز، نگران رشد اقتصادی بود. استراتژی دهه دوم توسعه سازمان ملل (۸۰ - ۱۹۷۱) گرایش به روندی را منعکس ساخت که در آن، اشتغال، توزیع درآمد و رشد اقتصادی به عنوان اهداف مشترک توسعه تلقی می‌شد و این روند در استراتژی دهه سوم توسعه، بیشتر قدرت گرفت. همانگونه که جعفری صمیمی (۱۳۷۱)، ص ۱۳۷ و ۱۳۸) نیز اشاره دارد، منابع و چگونگی کسب درآمد؛ مانند بهره، سود سهام، منافع سرمایه‌ای، ارث و غیره در نابرابری درآمد افراد تأثیر داشته و حتی اگر اینگونه درآمدها نیز به صورت مساوی بین افراد توزیع شود، باز هم نابرابری درآمد ناشی از نوع و مقدار کار، وجود خواهد داشت. افراد به علت برخورداری از شرایط نامساوی، مانند تفاوت در تواناییها، مهارت‌ها، نوع شغل، تعایل به کار یا استراحت، ریسک پذیری، میزان تحصیلات و غیره با نابرابری درآمد ناشی از کار، مواجه می‌شوند.

استمرار بخش قابل توجهی از نابرابری درآمد را می‌توان به علت عملکرد ناقص اقتصاد مبتنی بر بازار، در خصوص تولید و توزیع دانست. براساس نظریه‌های اقتصاد خرد، مهمترین عامل تعیین کننده توزیع در نظام بازاری، ارزش تولید نهایی عوامل تولید است. بنابراین، نظام بازاری موجود باعث شفاف شدن نابرابری توزیع درآمد می‌شود. علاوه بر ساختار بازار رقابتی، درآمد سود انحصاری عامل مهم دیگری در ایجاد نابرابری افراد در کشورهای

مختلف بوده است. کشورهای با اقتصاد غیربازاری یا اقتصاد برنامه ریزی شده متوجه نیز، شاهد نابرابری توزیع درآمد بوده‌اند. بنابراین، نظام اقتصادی - سیاسی حاکم، اثر تعیین‌کننده‌ای بر روند توزیع نداشته است.

دولتها برای تأمین هزینه‌های خود، بخشی از قدرت خرید مردم را مستقیم یا غیرمستقیم به خود اختصاص داده‌اند. شیوه مستقیم انتقال قدرت خرید، اخذ مالیات و شکل غیرمستقیم آن، سبب کاهش قدرت خرید مردم از طریق تورم ایجاد شده به علت استقرارض از سیستم بانکی بوده است. در شرایط تورمی، کاهش و جایگایی قدرت خرید، یک واقعیت است. آن گروه از صاحبان درآمد که از درآمدهای اسمی ثابت برخوردارند یا درآمد آنها با تأخیر زمانی نسبت به افزایش سطح عمومی قیمتها افزایش می‌یابد، متناسب با افزایش سطح عمومی قیمتها، قدرت خرید واقعی خود را از دست می‌دهند. در شرایط تورمی، ارزش انواع داراییها به عنوان عاملین حفظ ارزش و درآمدهای منبع از آنها افزایش می‌یابد. بنابراین، قدرت مقابله افراد و گروههای درآمدی در مواجه با تورم، بستگی مستقیم با منبع درآمد آنها دارد و توزیع درآمد در این شرایط، به ضرر گروههای کم درآمد، با درآمد اسمی ثابت متغیر است. همانگونه که پروین (۱۳۷۲، ص ۱۶۲) اشاره دارد، تأثیرات توزیعی بر درآمد گروههای مختلف، بستگی به کشش و عرضه تولید کالا و خدمات، توسط هر یک از گروههای درآمدی دارد. به طورمثال اگر مکانیزم بازار در مورد محصولات کشاورزی پذیرفته شود، افزایش قیمت محصولات کشاورزی منجر به افزایش در عرضه کل می‌گردد و نهایتاً منجر به کاهش قیمت محصولات کشاورزی خواهد شد. از طرفی، افزایش در قیمت کالاهای مصرفی منجر به کاهش عده در مصرف فقره از کالاهای با کیفیت بهتر، خواهد شد. از طرف دیگر، کاهش مطلق در مصرف مواد غذایی از جانب قشر پردرآمد شهری، کاهش اشتغال در بخش‌های تولید آن کالاهای را به دنبال خواهد داشت و در نتیجه، کاهش اشتغال، درآمد و کاهش تقاضای گروه کم درآمد را نیز در بر خواهد داشت. در عین حال این احتمال وجود دارد که کاهش اشتغال، افزایش درآمد ناشی از بالا رفتن قیمت، کالاهای تولیدی قشر کم درآمد را خشی کند. این امر بستگی به روابط پیچیده تأثیرات غیرمستقیم قیمت بر اشتغال دارد. بنابراین، می‌توان نسبت به اثرات سیاستهای تورمی بهمنظور رشد بیشتر بخش‌های تولیدی تردید نمود.

طبق نظریه برانینگ^۱ (۱۹۹۳) برای تعدیل توزیع درآمد در شرایط تورمی، که مکانیزم تعدیل خودکار توزیع درآمدی بی اثر می گردد، دولت می تواند اهرمای مختلفی را برای کاستن از شتاب افزایش نابرابری به کار گیرد. ساده‌ترین اقدامات دولت در این شرایط، توزیع کالاهای ضروری سبد مصرفی افشار کم درآمد جامعه است؛ اما این روش بیماری تورم را ریشه کن نکرده و سیاستهای ضد تورمی شدیدتری را برای غله و کنترل تورم، طلب می کند.

بنابراین، طبیعی است که افزایش سطح عمومی قیمتها بر گروههای مختلف درآمدی، اثر یکسانی نداشته باشد. شدت و جهت این آثار، بستگی به سطح درآمد و ترکیب سبد مصرفی گروههای درآمدی دارد. پس، با تعیزیه و اندازه گیری ترکیب سبد مصرفی گروههای درآمدی می توان به شدت و جهت آثار تورم بر توزیع هزینه بپرداز.

۳- روش تحقیق

الگوی تقاضا در هر جامعه تحت تأثیر وضعیت توزیع درآمد و هزینه آن است. دو کشور با سطح تولید ناخالص ملی و درآمد سرانه برابر، ممکن است ساختار تولید و مصرف متفاوتی داشته باشد که این امر بستگی به چگونگی توزیع درآمد در آن کشورها دارد. عوامل مؤثر بر توزیع درآمد بسیار است. توزیع درآمد تحت تأثیر رشد و توسعه (فرضیه کوزنتس) متأثر از نظام مالیاتی، سطح اشتغال، بهرهوری و تورم می باشد. آثار این عوامل بر توزیع درآمد در ایران به وسیله ابونوری (۱۳۷۶) به صورت مطالعه سری زمانی و نیز توسط او (۲۰۰۳) به صورت مقطعی میان کشوری، برآورد شده است.

با مرور ادبیات موضوع، روش تحقیق در زمینه اثر تورم بر توزیع درآمد را می توان به سه گروه پارامتریکی، شبه پارامتریکی و ناپارامتریکی تقسیم نمود. در روش پارامتریکی عموماً اثر تورم به عنوان یک متغیر توضیحی بر توزیع درآمد برآورد شده است. کاربرد این روش با استفاده از اطلاعات سری زمانی، اطلاعات مقطعی و تلفیقی به دو صورت انجام

شده است. در یک روش، پارامترهای الگوی توزیع درآمد، به صورت زیر برآورد می‌گردد:

$$G = f(Z, I; \varepsilon)$$

که در آن I تورم، Z برداری از سایر شاخص‌های اقتصاد کلان و ε جمله اختلال الگو است.

ابونوری (۱۳۷۶) در برآورد الگوی عوامل مؤثر بر توزیع درآمد در ایران، شاخص نابرابری (ضریب جینی) را تابعی از عوامل مختلف، از جمله تورم قرارداد. یکی از نتایج حاصل، حاکی از آن بوده است که یک درصد افزایش تورم، در تعامل با سایر متغیرها، سطح نابرابری در دوره بعد را به اندازه ۰/۰۶ درصد افزایش داده است. در روش دیگر، آثار تورم همراه با بعضی از سایر متغیرها بر چند کهای مختلف در توزیع درآمد (هزینه)، به صورت دستگاهی از معادلات به ظاهر نامرتب (SURE)^۱ برآورد شده است. کاربرد این روش را می‌توان در نظریه‌های بلیندر و ایساکی^۲ (۱۹۷۸)، بوس^۳ (۱۹۸۲)، نولان^۴ (۱۹۸۷)، بجرکلاند^۵ (۱۹۹۱) و ابونوری^۶ (۲۰۰۳)، مشاهده نمود.

در روش شبه پارامتریکی، همانگونه که در ادبیات اقتصاد خرد مطرح است، مفهوم شاخص هزینه زندگی واقعی^۷، نتیجه همزاد یا دوگونگی^۸ نظریه تقاضای مصرف کننده است که در آن حداکثرسازی تابع مطلوبیت مستقیم فرد، $U(q)$ ، به شرط قید بودجه‌اش، $P'q = E$ است که منجر به دستگاه معادلات تقاضاً به صورت کلی زیر می‌گردد:

$$q = f(P, E)$$

1- Seemingly Unrelated Regression Equations.

2- Blinder and Esaki (1978).

3- Buse (1982).

4- Nolan (1987).

5- Bjorklund (1991).

6- Abounoori (2003).

7- True Cost-of-Living Index.

8- Duality.

در این رابطه q بردار مقدارها، P بردار قيمتها و E مخارج کل است. با جايگزاری اين توابع تقاضا در تابع مطلوبیت مستقيم فرد، تابع مطلوبیت بهصورت غيرمستقيم حاصل می شود که بيانگر مطلوبیت قابل کسب بر حسب مخارج کل (E) و قيمتها (P) است:

$$V(P, E) = u[f(P, E)]$$

با حل اين دستگاه برای E تابع مخارج $E = m(p, u)$ حاصل می گردد، که بيانگر حداقل سطح مخارج لازم برای کسب سطح مطلوبیت u با قيمتها p است. بنابراین، می توان سطح مخارج E_T و E_0 را به ترتیب برای دو دوره T و ۰ به دست آورد.

در اين روش مهران و عربی^۱ (۱۹۷۵) با فرض تابع مطلوبیت از نوع استون-گيارى

$$u_i = f(q_1, q_2, \dots, q_j) = \sum_{j=1}^J (q_j - \gamma_j)^{\lambda_j}, \quad q_j \leq \gamma_j, \quad 0 \leq \lambda_j, \quad \sum_{j=1}^J \lambda_j = 1$$

و حداکثر نمودن آن با شرط قيد بودجه $E = \sum_{j=1}^J p_j q_j$ ، دستگاه معادلات مخارج خطی $P_i q_i = p_i \gamma_i + (E - \sum p_i \gamma_i)$ ، $\sum \lambda_i = 1$ ، (LES) را به دست آورند. با جايگذاري q_j دستگاه در تابع مطلوبیت، تابع مطلوبیت غيرمستقيم $u = (E - \alpha) \beta^{-1}$ ، $\alpha = \sum_{j=1}^J \gamma_j p_j$ ، $\beta = \prod_{j=1}^J \left(\frac{p_j}{\lambda_j} \right)^{\lambda_j}$ حاصل گشت که تابع هزينه متاظر با آن را بهصورت $E = \alpha + \beta u$ نوشتند. آنها با استفاده از تابع هزينه، توانستند هزينه هر گروه را بر حسب قيمتهاي سال پايه و سال جاري ارزيايي نمايند. بدین ترتیب، پس از برآورد پaramترهای α و β متاظر با هر گروه کالا، هزينه جاري و هزينه ثابت گروههای درآمدی مختلف را برآورد و باهم مقایسه کرده و سپس شاخص نابرابری های بدون احتساب تورم و با احتساب تورم را نیز باهم مقایسه نمودند. آنها از اين روش برای برآورد اثر مستقيم تورم بر توزيع درآمد مناطق شهری ايران در سال ۱۳۵۴-۱۳۵۶ استفاده نمودند. آنها سال پايه را سال ۱۳۴۴ در نظر گرفته و ضريب جيني را برای اين سال ۰/۴۱۶ به دست آورند. ضريب جيني برای سال ۱۳۵۴ قبل از حذف تورم (با استفاده از شاخص قيمت سال پايه) برابر با ۰/۰۵۶ به دست آمد. اين اعداد نشان می دهد که تورم سبب کاهش نابرابری درآمدی شده و ضريب جيني را به اندازه ۰/۰۰۴ واحد کاهش داده

است. با استفاده از همین روش، ریشنا و سارما (۱۹۷۶) اثرات متفاوت تغییرات قیمت بر هزینه طبقات مختلف (یا گروههای دهگانه) مردم هند را مشخص نمودند. تحقیقات آنها که در بیانگیرنده سالهای (۱۹۵۲-۱۹۷۴) بوده است و نشان داده که تغییرات قیمت تا سال (۱۹۶۴-۶۵) به نفع طبقات پایین بوده؛ ولی پس از آن با شدتها متفاوت، طبقات مختلف را تحت تأثیر قرار داده است؛ به طوری که ده درصد پایین (فقر) را به گونه‌ای متفاوت نسبت به ده درصد (ثروتمند)، تحت تأثیر قرار داده است. در همین راستا مورتی (۱۹۸۵) اثرات تغییر نسبی قیمتها بر توزیع هزینه مصرفی در سالهای (۱۹۶۰-۶۱) و (۱۹۷۰-۷۱) را به طور جداگانه در مناطق شهری و روستایی هند بررسی و تحلیل نمود. شاخص‌های واقعی هزینه زندگی که برای طبقات مختلف با هزینه‌های متفاوت طرح ریزی شده است، اثرات نابرابر گر افزایش قیمتها را نمایان ساخت. به عبارت دیگر، افزایش نسبی قیمتها طبقات پایین‌تر را در مقایسه با طبقات بالاتر، به گونه‌ای نامطلوب‌تر تحت تأثیر قرار داده است. او نشان داده است که روند نابرابری اسمی کاهشی مشاهده شده، در واقع (نابرابری واقعی) کاهشی نبوده است.

روش مورد توجه در این تحقیق را می‌توان روش ناپادامتریک نامید. به این معنا که در آن با تورم زدایی هزینه‌ها، مخارج گروهها در توزیع هزینه به قیمت جاری و قیمت ثابت، محاسبه می‌شود. سپس در هر سال دو دسته چند کها و همچنین دو ضریب جینی، یکی بر حسب مخارج جاری و دیگری بر حسب مخارج به قیمتهای ثابت سال پایه، برآورد می‌گردد. گرچه منطق استفاده از این روش ساده است؛ ولی علاوه بر اطلاعات توزیع هزینه گروههای درآمدی، نیازمند ترکیب سبد مصرفی و شاخص قیمتهای گروههای کالایی مختلف است. بنابراین، نیازمند حجم قابل توجهی از پردازش اطلاعات می‌باشد. هدف اساسی در این تحقیق، شفاف ساختن آثار تورم بر گروههای درآمدی در اقتصاد ایران طی سه دهه گذشته، با استفاده از تمام اطلاعات موجود است. برای این منظور، مخارج گروههای درآمدی مختلف براساس شاخص قیمتهای گروه کالاهای مختلف به تفکیک مناطق شهری و روستایی در سال پایه (۱۳۵۱)، تورم زدایی می‌گردد.

۴- جمع آوری و سازمان دهی اطلاعات

اطلاعات مربوط به توزیع هزینه (درآمد)، تقریباً هر ساله (ولی معمولاً با دو سال تأخیر!) به وسیله مرکز آمار ایران در دو نشریه جداگانه، به نامهای نتایج تفصیلی بودجه خانوارهای شهری و نتایج تفصیلی بودجه خانوارهای روستایی، چاپ و منتشر می‌گردد. اطلاعات مربوط به شاخص قیمت‌های شهری به تفکیک ۱۲ گروه از کالاهای خوراکی و غیرخوراکی نیز تقریباً هر ساله (ولی معمولاً با ... تأخیر!) به وسیله بانک مرکزی چاپ و منتشر شده است. همین‌طور، اطلاعات برای مناطق روستایی کشور از سال ۱۳۶۱ به وسیله مرکز آمار ایران در سالنامه‌های آماری در دسترس قرار می‌گیرد. اطلاعات مورد نیاز برای رسم منحنی (چندبر) لورنس و به دست آوردن ضریب جینی متناظر با آن، به صورت داده‌های گروهی بی‌انتها، شامل حدود طبقات درآمدی، تعداد خانوارهای واقع در آن طبقه و هزینه متوسط خانوارهای آن طبقه ارائه شده است. هزینه متوسط یک خانوار، از مجموع متوسط انواع هزینه‌های خوراکی و غیرخوراکی (خریداری شده و خریداری نشده) تشکیل شده است.

ترکیب وزن و یا حجم کالا و خدمات سبد مصرفی خانوارها در گروههای درآمدی مختلف متفاوت است. معمولاً سهم بیشتر سبد کالای مصرفی خانوارهای کم درآمد خوراک است؛ در حالی که سبد مصرفی گروههای پردرآمد اینگونه نمی‌باشد. تورم به صورت شاخص قیمت مصرف کننده، میانگین وزنی افزایش قیمت مستمر انواع کالاهای در سبد مصرفی خانوارهای است. بنابراین، اثر آن با توجه به ترکیب وزن و یا حجم کالا و خدمات موجود در سبد مصرفی گروههای درآمدی متفاوت، فرق می‌کند. اگر کالای سبد مصرفی به I گروه کالایی و تعداد گروههای درآمدی در K طبقه تفکیک گردد، متوسط هزینه سبد مصرفی خانوارهای طبقه k به قیمت‌های جاری را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$C_{kt} = \frac{\sum_{i=1}^I p_{it} q_{ikt}}{n_{kt}}, \quad i=1,2,\dots,I, \quad k=1,2,\dots,K, \quad t=1,2,\dots,T$$

که در آن p_{it} شاخص قیمت گروه کالای i در زمان t ، q_{ikt} مقدار گروه کالای i در سبد مصرفی گروه درآمدی k در زمان t و n_{kt} تعداد خانوار در گروه درآمدی k در زمان t است.

۴-۱- شاخص قیمتها

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران هرساله در نشریه‌ای تحت عنوان «گزارش اقتصادی و تراز نامه» شاخص سالانه بهای کالاهای خود را در دو دسته خوراکی و غیرخوراکی و هر دسته را به تفکیک اقلام مختلفی از کالا و خدمات، چاپ و منتشر می‌سازد. این شاخص‌ها در دسته مواد خوراکی، شامل گوشت (مرغ و ماهی و...)، نان و برنج، لبیات و تخم مرغ، میوه‌ها و سبزی‌ها و سایر مواد خوراکی است و دسته مواد غیرخوراکی، شامل پوشاش و کفش، مسکن و سوخت، اثاثه خانه، حمل و نقل و ارتباطات، بهداشت و درمان، تفریح و تحصیل و مطالعه، و سایر کالاهای خود را در دسته مواد غیرخوراکی دارد. بنابراین، درمجموع شاخص‌های قیمت مربوط به ۱۲ قلم کالای خوراکی و غیرخوراکی موجود است. شاخص‌های بهای کالاهای خود را در مناطق شهری از سال ۱۳۵۱ تا ۱۳۸۰ استخراج گردید: این شاخص‌ها از سال ۱۳۵۱ تا ۱۳۶۳ براساس سال پایه ۱۳۵۳، از سال ۱۳۶۲ تا ۱۳۷۱ براساس سال پایه ۱۳۶۱، از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۶ براساس سال پایه ۱۳۷۶ و از سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۰ براساس سال ۱۳۷۶ بوده است.

شاخص سالانه بهای کالاهای خود را در مناطق روستایی ایران از سال ۱۳۶۰ موجود نبوده است. از سال ۱۳۶۱، مرکز آمار ایران اقدام به چاپ و انتشار شاخص‌ها در سالنامه آماری نموده است. درنتیجه، بررسی اثر مستقیم تورم بر توزیع هزینه در مناطق روستایی کشور به سالهای ۱۳۶۱-۸۰ محدود شده است.

اطلاعات مربوط به شاخص سالانه بهای کالا و خدمات مصرفی در مناطق روستایی از سال ۱۳۶۱ تا ۱۳۷۶ بر اساس سال پایه ۱۳۶۱ از سالنامه آماری استخراج گردید. این شاخص‌ها همانند شاخص‌های مناطق شهری به ۱۲ قلم کالای خوراکی و غیرخوراکی (۵ قلم خوراکی و ۷ قلم غیرخوراکی) تفکیک شده است. در سال ۱۳۷۶ شاخص بهای سالانه مواد خوراکی به تفکیک موجود نبوده است. درنتیجه، از شاخص «خوراکیها، آشامیدنیها و دخانیات» برای تعديل هزینه‌های خوراکی استفاده شده است.

۵- برآورد آثار تورم بر چندکها و شاخص نابرابری توزیع هزینه
برای تبدیل میانگین مخارج جاری گروه هزینه‌ای k به مخارج ثابت (براساس سال پایه معین، ۱۳۵۱)، از رابطه ساده ناپارامتریکی زیر استفاده شده است:

$$C_{kt} = \frac{\sum_{i=1}^I p_{it} q_{ikt}}{n_{kt}} \left(\frac{p_{11351}}{p_{it}} \right), \quad i = 1, 2, \dots, I, \quad k = 1, 2, \dots, K, \quad t = 1, 2, \dots, T$$

به عبارت دیگر، ترکیب مقداری سبد کالای خانوارها با قیمت‌های سال پایه (۱۳۵۱) ارزیابی شده است. برای برآورد نابرابری، از ضریب جینی ناپارامتریکی استفاده شده است:

$$G = 1 - 2 \sum_{k=1}^K (x_k - x_{k-1})(y_k + y_{k-1})$$

که در آن x_k و y_k به ترتیب، فراوانی نسبی تجمعی خانوارها و فراوانی نسبی تجمعی هزینه (درآمد) همان خانوارها در گروه هزینه ای k هستند.

برای برآورد آثار تورم بر توزیع هزینه، ضریب جینی و همچنین بیستکهای توزیع هزینه به قیمت‌های جاری و به قیمت‌های ثابت (به سال پایه ۱۳۵۱) برآورد شده است. نتایج برای مناطق شهری و روستایی به تفکیک در جدولهای (۱) و (۲) خلاصه شده است. همانگونه که در جدولهای (۱) و (۲) نشان داده شده است، آثار تغییرات نسبی قیمتها بر شاخص نابرابری (ضریب جینی) و بیستکهای هزینه‌ای، چه در مناطق شهری و چه در مناطق روستایی، هم جهت یا یکسان نبوده است.

طبق نتایج مندرج در جدول (۱)، تغییرات سطح عمومی قیمتها در مناطق شهری از سال ۱۳۵۹ تا ۱۳۵۱، به علت کاهش سهم هزینه بالاترین بیستک، موجب کاهش نابرابری شده است. اندازه تغییرات و نوسانات، به ترتیب در جدول (۳) و نمودار (۱) نشان داده شده است. همانگونه که مشاهده می‌شود، پس از آن، یعنی از سال ۱۳۶۰، تغییرات سطح عمومی قیمتها همواره به نفع بالاترین بیستک جامعه و به زیان بیستکهای پایین بوده و سبب افزایش شاخص نابرابری در مناطق شهری ایران شده است.

در مناطق روستایی کشور، تا سال ۱۳۶۱ اطلاعات لازم از شاخص قیمتها در دسترس نبوده است. با توجه به نتایج نشان داده شده در جدول (۴) و نمودار (۲)، جهت اثر افزایش نسبی قیمتها در مناطق روستایی از سال ۱۳۶۲ به بعد، دارای نوسانات متناوب بوده است؛

جدول (۱) - برآورد بستکها و نابرابری توزیع هزینه در مناطق شهری ایران

سال	ضریب جنبی											
	قبل از حذف تورم						بعد از حذف تورم					
	بسطکها هزینه						بسطکها هزینه					
	پنجم	چهارم	سوم	دوم	اول		پنجم	چهارم	سوم	دوم	اول	قبل
	بعد	بعد	بعد	بعد	بعد		بعد	بعد	بعد	بعد	بعد	بعد
۴۷/۲۲	۲۱/۰۲	۱۶/۹۸	۱۰/۸	۰/۹	۴۷/۲۲	۲۱/۰۲	۱۶/۹۸	۱۰/۸	۰/۹	۰/۴۰۳۱۵	۰/۴۰۳۱۵	۱۳۰۱
۵۱/۱۹	۲۱/۰۳	۱۲/۱۲	۹/۱۹	۴/۸۱	۵۱/۱۹	۲۱/۰۷	۱۳/۱۱	۹/۱۳	۴/۷۸	۰/۴۰۷۳۰	۰/۴۰۷۳۰	۱۳۰۲
۵۶/۱۳	۲۰/۷۱	۱۲/۹۷	۸/۱۰	۴/۱۴	۵۳/۷۸	۲۰/۸۸	۱۳/۱۱	۸/۱۳	۴/۱۹	۰/۴۷۳۰۰	۰/۴۷۳۰۰	۱۳۰۳
۵۶/۷۱	۱۹/۰۹	۱۲/۳۱	۷/۷۷	۳/۶۷	۵۰/۰۳	۲۰/۱۹	۱۲/۹۱	۷/۹	۳/۷۷	۰/۴۹۹۵۰	۰/۴۹۹۵۰	۱۳۰۶
۵۷/۲۷	۲۱/۰۷	۱۳/۲	۸/۴۷	۴/۸۸	۵۱/۲۹	۲۱/۰۲	۱۳/۹۹	۸/۷	۴/۹۹	۰/۴۸۰۵۰	۰/۴۸۰۵۰	۱۳۰۸
۴۶/۰۷	۲۲/۰۷	۱۷/۲۲	۱۰/۱۸	۰/۱۱	۴۳/۸۰	۲۶/۰۹	۱۶/۰۶	۱۰/۸۲	۰/۱۴	۰/۴۹۹۱۰	۰/۴۹۹۱۰	۱۳۰۹
۴۷/۳۰	۲۲/۰۶	۱۷/۲۸	۱۰/۲۶	۴/۶۷	۴۷/۷۹	۲۲/۰۹	۱۷/۱۹	۱۰/۰۳	۴/۳	۰/۴۱۶۳۰	۰/۴۱۶۳۰	۱۳۱۰
۴۷/۷۷	۲۲/۰۵	۱۰/۶۸	۱۰/۰۲	۴/۱۸	۴۷/۷۹	۲۲/۰۶	۱۰/۰۳	۱۰/۰۸	۴/۷۶	۰/۴۱۶۱۰	۰/۴۱۶۱۰	۱۳۱۲
۴۷/۰	۲۲/۰۱	۱۰/۳۲	۱۰/۰۷	۴/۶۴	۴۷/۹۷	۲۲/۰۹	۱۰/۰۳	۱۰/۰۸	۴/۱۱	۰/۴۱۶۰۰	۰/۴۱۶۰۰	۱۳۱۳
۴۷/۱	۲۲/۰۸	۱۰/۱۱	۱۰/۰۴	۴/۱۸	۴۷/۹۶	۲۲/۰۳	۱۰/۰۷	۱۰/۱۱	۴/۱۰	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۱۴
۴۷/۱۶	۲۲/۰۲	۱۲/۴۷	۱۰/۰۷	۴/۷۸	۴۷/۹۹	۲۲/۰۷	۱۰/۰۸	۱۰/۰۳	۴/۷۰	۰/۴۱۶۷۰	۰/۴۱۶۷۰	۱۳۱۵
۴۷/۶۶	۲۱/۰۸	۱۰/۰۰	۹/۹۹	۰/۰۳	۴۸/۰۱	۲۱/۰۸	۱۰/۶۶	۹/۰۳	۴/۳۲	۰/۴۱۶۴۸	۰/۴۱۶۴۸	۱۳۱۶
۴۴/۷۶	۲۰/۰۷	۱۰/۰۰	۱۰/۰۲	۰/۲۱	۴۰/۰۲	۲۰/۰۸	۱۰/۸۰	۱۰/۰۳	۴/۶۸	۰/۴۳۷۰۰	۰/۴۳۷۰۰	۱۳۱۷
۴۰/۳۶	۲۰/۰۳	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۴/۹۲	۴۱/۰۷	۲۰/۰۶	۱۰/۰۰	۱۰/۰۳	۴/۰	۰/۴۷۴۰۰	۰/۴۷۴۰۰	۱۳۱۸
۴۰/۳۱	۲۲/۰۱	۱۰/۱۱	۱۱/۰۰	۰/۰۳	۴۷/۲۴	۲۲/۰۳	۱۱/۰۳	۴/۶۶	۰/۶۶	۰/۴۰۷۱۰	۰/۴۰۷۱۰	۱۳۱۹
۴۷/۸۷	۲۱/۰۶	۱۰/۰۰	۱۰/۰۳	۰/۱۰	۴۸/۱۰	۲۲/۰۳	۱۰/۰۲	۱۰/۰۳	۴/۳	۰/۴۱۳۲۰	۰/۴۱۳۲۰	۱۳۲۰
۴۷/۲۲	۲۰/۰۲	۱۰/۰۱	۱۰/۰۸	۰/۰۳	۴۱/۰۹	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۰/۰۲	۴/۹۷	۰/۴۱۳۰۰	۰/۴۱۳۰۰	۱۳۲۱
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۴/۰۲	۲۰/۰۸	۱۰/۰۰	۱۱/۰۲	۰/۰۲	۰/۴۷۴۰۰	۰/۴۷۴۰۰	۱۳۲۲
۴۴/۰	۲۲/۰۵	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۴/۰۲	۲۰/۰۸	۱۰/۰۰	۱۱/۰۲	۰/۰۲	۰/۴۷۴۰۰	۰/۴۷۴۰۰	۱۳۲۳
۴۴/۰	۲۲/۰۵	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۴/۰۲	۲۰/۰۸	۱۰/۰۰	۱۱/۰۲	۰/۰۲	۰/۴۷۴۰۰	۰/۴۷۴۰۰	۱۳۲۴
۴۷/۱۰	۲۱/۰۱	۱۰/۰۲	۱۰/۰۷	۰/۰۳	۴۷/۰۳	۲۲/۰۲	۱۰/۰۱	۱۰/۰۷	۴/۷۸	۰/۴۱۶۱۰	۰/۴۱۶۱۰	۱۳۲۵
۴۸/۲۹	۲۱/۰۸	۱۰/۰۰	۹/۸۰	۰/۰۱	۴۷/۰۵	۲۲/۰۷	۱۰/۰۰	۱۰/۰۳	۴/۲۳	۰/۴۱۶۷۰	۰/۴۱۶۷۰	۱۳۲۶
۴۴/۷۶	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۷
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۸
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۹
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۱
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۲
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۳
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۴
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۵
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۶
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۷
۴۴/۰	۲۰/۰۲	۱۰/۰۰	۱۱/۰۰	۰/۰۲	۴۰/۰۹	۲۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۴۱۰۳۰	۰/۴۱۰۳۰	۱۳۲۸

منبع: با استفاده از برنامه نرم افزاری اکسل برآورد شده است.

جدول (۲) – برآورد بیستکها و ناپراپری توزیع هزینه در مناطق روستایی ایران

سال	ضریب جینی	بیستکهای هزینه											
		قبل از حذف تورم						بعد از حذف تورم					
پنجم	چهارم	سوم	دوم	دوم	اول	پنجم	چهارم	سوم	دوم	دوم	اول	بعد	قبل
۴۸/۰۱	۲۲/۶۳	۱۶/۲	۹/۲۹	۶/۶۸	۴۸/۰۱	۲۲/۶۳	۱۶/۲	۹/۲۹	۶/۶۸	۰/۶۶۳۷	۰/۶۶۴۷	۱۳۱	
۴۹/۰۹	۲۲/۰۴	۱۰/۲۷	۱۰/۱۳	۶/۰۶	۴۷/۷	۲۲/۰۵	۱۰/۲۷	۱۰/۲۱	۶/۲۷	۰/۶۱۶۹	۰/۶۱۶۳	۱۳۲	
۴۹/۰۹	۲۲/۰۳	۱۶/۲۸	۹/۴۲	۲/۲۸	۴۹/۶۹	۲۲/۰۲	۱۶/۲۸	۹/۰۹	۳/۸۱	۰/۳۰۴۱۰	۰/۳۰۴۱۰	۱۳۳	
۴۹/۰۹	۲۲/۰۲	۱۰/۰۰	۹/۹۷	۶/۳۶	۶۷/۸۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۱	۱۰/۱۰	۶/۴۹	۰/۶۲۶۱۰	۰/۶۲۶۲۷	۱۳۴	
۴۹/۰۹	۲۲/۰۲	۱۰/۰۳	۹/۲	۳/۴۲	۶۹/۱۱	۲۲/۰۱	۱۰/۰۳	۹/۲۱	۳/۹۹	۰/۶۰۰۱۰	۰/۶۰۰۱۰	۱۳۵	
۴۹/۰۸	۲۲/۰۱	۱۷/۲۲	۱۰/۱۷	۶/۱۷	۴۰/۲۸	۲۲/۰۰	۱۷/۱۳	۱۰/۰۰	۶/۰۷	۰/۶۰۰۰۸	۰/۶۰۰۰۷	۱۳۶	
۴۸/۰۱	۲۲/۰۴	۱۰/۰۶	۱۱/۲۳	۶/۱۹	۴۶/۸۰	۲۲/۰۱	۱۰/۰۲	۱۱/۱۹	۶/۶۳	۰/۶۰۰۰۷۴	۰/۶۰۰۰۷۰	۱۳۷	
۴۹/۰۶	۲۲/۰۱	۱۰/۰۵	۱۰/۰۹	۶/۰۰	۶۷/۷	۲۲/۰۱	۱۰/۰۱	۱۰/۰۰	۶/۰۷	۰/۶۰۰۰۷۹۱	۰/۶۰۰۰۷۹۱	۱۳۸	
۴۹/۰۷	۲۱/۰۷	۱۰/۰۲	۹/۰۴	۳/۱۹	۶۸/۹	۲۲/۰۱	۱۰/۰۲	۹/۰۳	۶/۰۴	۰/۶۴۹۳۸	۰/۶۴۹۳۰	۱۳۹	
۴۹/۰۸	۲۲/۰۱	۱۶/۰۷	۸/۰۲	۶/۱۰	۴۹/۰۰	۲۲/۰۱	۱۶/۰۰	۸/۰۲	۶/۱۸	۰/۶۴۸۷۰	۰/۶۴۸۷۰	۱۴۰	
۴۸/۱۱	۲۲/۰۰	۱۰/۰۲	۹/۹۷	۳/۴۷	۴۷/۳	۲۲/۰۱	۱۰/۰۱	۱۰/۱۲	۶/۱	۰/۶۷۰۰۱	۰/۶۷۰۰۲	۱۴۱	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۳	۱۰/۰۰	۹/۸۸	۶/۱۸	۴۷/۲۷	۲۲/۰۱	۱۰/۰۲	۱۰/۰۱	۶/۲۴	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۱	۱۴۲	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۳	۱۰/۰۳	۹/۰۶	۳/۰۰	۴۷/۲۳	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۷	۶/۰۵	۰/۶۷۰۰۱	۰/۶۷۰۰۱	۱۴۳	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۲	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۲۱	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۴	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۲	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۲۰	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۵	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۹	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۶	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۸	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۷	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۷	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۸	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۶	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۹	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۵	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۱	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۴	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۲	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۳	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۳	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۴	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۱	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۵	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۱۰	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۶	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۰۹	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۷	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۰۸	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۸	
۴۷/۶۲	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۳/۰۰	۴۷/۰۷	۲۲/۰۱	۱۰/۰۰	۹/۰۰	۶/۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۰/۶۷۰۰۰	۱۴۹	

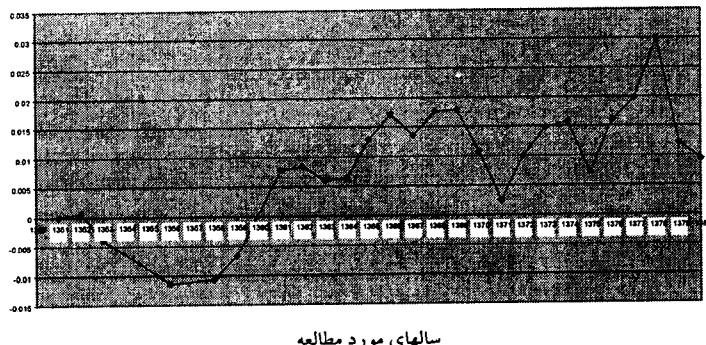
منبع: با استفاده از برنامه نرم افزاری آکسل برآورد شده است.

جدول (۳) – آثار تورم بر سهم هزینه بیستکها و ضریب جینی مناطق شهری ایران

سال	%۲۰ پایین	%۲۰ دوم	%۲۰ سوم	%۲۰ چهارم	%۲۰ بالا	ضریب جینی
۱۳۵۱	-	-	-	-	-	-
۱۳۵۲	-۰/۰۴	-۰/۰۴	-۰/۰۴	-۰/۰۴	-۰/۰۴	-۰/۰۰۶۷
۱۳۵۳	+۰/۰۵	+۰/۰۹	+۰/۱۴	+۰/۱۷	-۰/۰۴۵	-۰/۰۰۰۳۹۵
۱۳۵۶	+۰/۱۰	+۰/۱۷	+۰/۲۰	+۰/۲۰	-۰/۱۱۸	-۰/۰۱۱۳۴
۱۳۵۸	+۰/۱۱	+۰/۲۲	+۰/۲۹	+۰/۴	-۰/۱۱۳	-۰/۰۱۰۷۰
۱۳۵۹	+۰/۱۳	+۰/۱۸	+۰/۲۴	+۰/۲۷	-۰/۰۷۲	-۰/۰۰۰۷۷۳
۱۳۶۱	-۰/۰۷	-۰/۰۲۳	-۰/۰۹	+۰/۱۶	+۰/۶۶	+۰/۰۰۷۶۹
۱۳۶۲	-۰/۰۶	-۰/۰۲۴	-۰/۱۲	+۰/۱۱	+۰/۰۲	+۰/۰۰۰۸۷
۱۳۶۳	-۰/۰۳۱	-۰/۱۲	-۰/۰۲	+۰/۱۸	+۰/۰۲۷	+۰/۰۰۰۵۹۰
۱۳۶۴	-۰/۰۲۳	-۰/۰۱۳	-۰/۰۴۱	+۰/۰۵	+۰/۰۲۴	+۰/۰۰۰۶۳۵
۱۳۶۵	-۰/۰۴۳	-۰/۰۳۵	-۰/۰۱۸	+۰/۰۳	+۰/۰۹۳	+۰/۰۱۲۸۱
۱۳۶۶	-۰/۰۷۲	-۰/۰۴۰	-۰/۰۱۹	+۰/۰۰	+۰/۰۸۰	+۰/۰۱۷۱۶
۱۳۶۷	-۰/۰۷۳	-۰/۰۲۶	+۰/۰۱	+۰/۰۳۶	+۰/۰۵۲	+۰/۰۱۳۴۲
۱۳۶۸	-۰/۰۷۷	-۰/۰۳۴	-۰/۰۰۲	+۰/۰۴۰	+۰/۰۷۹	+۰/۰۱۷۲۶
۱۳۶۹	-۰/۰۹۰	-۰/۰۲۰	-۰/۰۰۳	+۰/۰۳۳	+۰/۰۸۸	+۰/۰۱۷۸۴
۱۳۷۰	-۰/۰۷۳	-۰/۰۰۵	+۰/۰۱۲	+۰/۰۳۷	+۰/۰۲۹	+۰/۰۱۰۷۰
۱۳۷۱	-۰/۰۶۳	+۰/۱۱	+۰/۰۲۳	+۰/۰۲۸	-۰/۰۳۰	+۰/۰۰۲۶۱
۱۳۷۲	-۰/۰۶۲	-۰/۰۱	-۰/۰۰۵	+۰/۰۶	+۰/۰۷	+۰/۰۰۰۹۹۱
۱۳۷۳	-۰/۰۷۳	-۰/۰۲۱	-۰/۰۱۲	-۰/۰۰۶	+۰/۰۰۲	+۰/۰۱۴۷۰
۱۳۷۴	-۰/۰۵۲	+۰/۱۰	+۰/۰۲	+۰/۰۱۱	+۰/۰۲۸	+۰/۰۱۰۷۷
۱۳۷۵	-۰/۰۵۸	+۰/۱۸	+۰/۰۰۸	+۰/۰۰۹	-۰/۰۷۷	+۰/۰۰۰۷۱۶
۱۳۷۶	-۰/۰۷۳	-۰/۰۲۸	-۰/۰۱۹	+۰/۰۰۳	+۰/۰۱۰	+۰/۰۱۰۹۸
۱۳۷۷	-۰/۱۳	-۰/۰۱۷	+۰/۰۰۸	+۰/۰۱۸	+۰/۰۹۰	+۰/۰۱۹۸۴
۱۳۷۸	-۰/۰۳۳	+۰/۰۲۶	-۰/۰۶۱	+۰/۰۰۴	+۰/۰۴۰	+۰/۰۰۲۹۸۶
۱۳۷۹	-۰/۰۱۲	-۰/۰۱۶	-۰/۰۱۰	-۰/۰۰۸	+۰/۰۷۹	+۰/۰۱۲۰۸
۱۳۸۰	-۰/۰۴۰	-۰/۰۱۰	-۰/۰۱۴	-۰/۰۰۱	+۰/۰۱۰	+۰/۰۰۰۹۹

منبع: با تفاضل سهم هزینه بیستکها به قیمت‌های ثابت از بیستکهای متناظر به قیمت‌های جاری در جدول (۱) محاسبه شده است.

به طوری که در سالهای ۶۲، ۶۳، ۶۴ و ۶۵ سبب کاهش نابرابری، در سالهای ۶۶ و ۶۷ سبب افزایش نابرابری، در سالهای ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱ و ۷۲ سبب کاهش نابرابری، در سالهای ۷۳، ۷۴، ۷۵ و ۷۷ سبب افزایش نابرابری، در سال ۷۸ سبب کاهش آن و در سالهای ۷۹ و ۸۰ باعث افزایش نابرابری شده است. افزایش در نابرابری عموماً ناشی از افزایش سهم بیستک پنجم به زیان چهار بیستک دیگر و کاهش در نابرابری، ناشی از کاهش سهم بیستک پنجم به نفع بیستکهای دیگر بوده است.

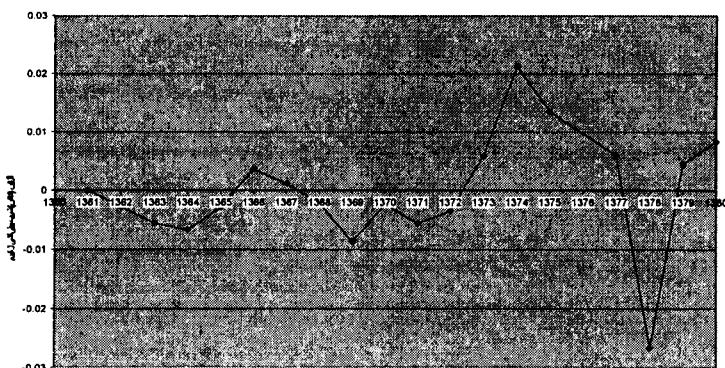

نمودار (۱)- اثر تورم بر ناپابری در مناطق شهری ایران (۱۳۵۰-۸۰)

جدول (۴)- آثار تورم بر سهم هزینه بیستکها و ضریب جینی مناطق روستایی ایران

سال	% باین	% دوم	% سوم	% چهارم	% پلا	ضریب جینی
۱۳۶۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۳۶۲	+۰/۰۶	+۰/۰۸	+۰/۰۵	+۰/۰۱	-۰/۰۹	-۰/۰۰۲۶۶
۱۳۶۳	+۰/۰۳	+۰/۰۶	+۰/۰۱	+۰/۰۲	-۰/۰۴۱	-۰/۰۰۰۰۰
۱۳۶۴	+۰/۰۵	+۰/۰۸	+۰/۰۶	+۰/۰۶	-۰/۰۰	-۰/۰۰۰۷۸
۱۳۶۵	+۰/۰۶	+۰/۱۱	+۰/۱	+۰/۰۴	-۰/۰۲۲	-۰/۰۰۰۷۳
۱۳۶۶	-۰/۰۰	-۰/۰۲	-۰/۰۹	-۰/۰۲۴	+۰/۰۰	+۰/۰۰۳۶۶
۱۳۶۷	-۰/۰۶	-۰/۰۴	-۰/۰۱	+۰/۰۶	+۰/۰۴	+۰/۰۰۱۱۶
۱۳۶۸	+۰/۰۲	+۰/۰۶	+۰/۰۸	+۰/۰۸	-۰/۰۲۴	-۰/۰۰۰۷۷
۱۳۶۹	-۰/۰۵	+۰/۰۶	+۰/۰۸	+۰/۰۳	-۰/۰۲	-۰/۰۰۰۷۳
۱۳۷۰	+۰/۰۳	+۰/۰۶	+۰/۰۸	+۰/۰۸	-۰/۰۲۳	-۰/۰۰۰۲۳
۱۳۷۱	+۰/۰۳	+۰/۰۵	+۰/۱۱	+۰/۰۶	-۰/۰۴۸	-۰/۰۰۰۶۸
۱۳۷۲	+۰/۰۶	+۰/۱۳	+۰/۱۳	-۰/۰۲	-۰/۰۲۹	-۰/۰۰۰۴۷
۱۳۷۳	-۰/۰۱۶	-۰/۰۱۱	-۰/۰۱۰	-۰/۰۱۳	+۰/۰۰	+۰/۰۰۰۹۶
۱۳۷۴	-۰/۰۱	-۰/۰۶	-۰/۰۴۲	-۰/۰۲۹	+۰/۱۷	+۰/۰۰۱۲۱
۱۳۷۵	-۰/۰۹۶	-۰/۰۲۷	-۰/۰۲۳	+۰/۰۳۶	+۰/۱۹	+۰/۰۰۱۳۹
۱۳۷۶	-۰/۰۲۰	-۰/۰۱۲	-۰/۰۲	+۰/۰۱	+۰/۰۹	+۰/۰۰۰۸۹
۱۳۷۷	+۰/۰۱	+۰/۰۶	+۰/۰۶	+۰/۰۳۰	-۰/۰۲۳	-۰/۰۰۰۶۷
۱۳۷۸	-۰/۰۰۶	-۰/۰۲	-۰/۰۱۸	-۰/۰۲۴	+۰/۰۸۱	+۰/۰۰۰۴۲
۱۳۷۹	-۰/۰۱۷	-۰/۰۲۰	-۰/۰۱۰	-۰/۰۱۸	+۰/۰۰	+۰/۰۰۰۷۷

منبع: با تفاضل سهم هزینه بیستکها به قیمت‌های ثابت از بیستکها متناظر به قیمت‌های جاری در جدول (۲) محاسبه شده است.

سالهای مورد مطالعه

نمودار (۲)- اثر تورم بر نابرابری توزیع هزینه در مناطق روستایی ایران (۱۳۶۰-۸۰)

۶- نتیجه‌گیری و پیشنهادات

روشهای برآورد اثر تورم بر توزیع درآمد (هزینه) را می‌توان به سه گروه تقسیم نمود: پارامتریک، شبه پارامتریک و ناپارامتریک. در این مقاله، اثر تورم بر بیستکهای مختلف و نابرابری توزیع هزینه در ایران به صورت ناپارامتریک برای سالهای ۱۳۵۰-۸۰ برآورد شده است. برای این منظور، شاخص سالانه بهای کالاهای خریداری شده در دو دسته خوداکی، شامل پنج گروه گوشت (مرغ و ماهی و...)، نان و برنج، لبیات و تخم مرغ، میوه‌ها و سبزی‌ها و سایر مواد خوراکی و دسته مواد غیر خوراکی، شامل ۷ گروه پوشاش و کفشهای مسکن و سوخت، اثاثه خانه، حمل و نقل و ارتباطات، بهداشت و درمان، تفریح و تحصیل و مطالعه، و سایر کالاهای خریداری سبد مصرفی خانوارها و احتساب شاخص قیمتها در سال پایه ۱۳۵۱، به توزیع هزینه به قیمتها ثابت تبدیل گشته است. سپس با مقایسه سهم هزینه چندکهای هزینه ای و همچنین شاخص نابرابری (ضریب جینی) متناظر با توزیع هزینه جاری (پیش از حذف تورم) و توزیع هزینه ثابت (پس از حذف تورم)، شدت و جهت آثار تورم برآورد شده است.

نتایج حاصل، حاکی از آن است که افزایش نسبی سطح قیمتها در مناطق شهری از سال ۱۳۵۹ تا انتهای سال ۱۳۶۰، موجب کاهش نابرابری و از سال ۱۳۶۰ به بعد، همواره باعث

افزایش شدت نابرابری در مناطق شهری ایران شده است. در مناطق روزتایی کشور، تا سال ۱۳۶۱ اطلاعات لازم از شاخص قیمتها در دسترس نبوده است و جهت اثر افزایش نسبی قیمتها از سال ۱۳۶۲ به بعد، دارای نوسانات متناوب بوده است، به طوری که در سالهای ۶۲، ۶۳، ۶۴ و ۶۵ سبب کاهش نابرابری، سالهای ۶۶ و ۶۷ افزایش، سالهای ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱ و ۷۲ کاهش، سالهای ۷۳، ۷۴، ۷۵ و ۷۷ افزایش، سال ۷۸ کاهش و سالهای ۷۹ و ۸۰ باعث افزایش نابرابری شده است. افزایش در نابرابری عموماً ناشی از افزایش سهم بیستک پنجم به زیان چهار بیستک دیگر و کاهش در نابرابری، ناشی از کاهش سهم بیستک پنجم به نفع بیستکهای دیگر بوده است. تغییرات هر یک از شاخص‌ها، به طور جداگانه (در رگرسیونهای ساده)، اثر مثبت و معنی‌دار بر تغییرات نابرابری ناشی از تورم در مناطق شهری داشته است. ساده‌ترین اقدامات؛ یعنی توزیع کالاهای ضروری سبد مصرفی اشاره کم درآمد جامعه از سال ۱۳۶۰ در تعامل با سایر متغیرها در اخراج نتوانسته است باعث کاهش نابرابری در کشور گردد. برای تعديل توزیع درآمد در شرایط تورمی که در آن، مکانیزم تعديل خودکار توزیع درآمدی بی‌اثر می‌گردد، دولت در ایران نتوانسته است با توسل به ساده‌ترین اقدامات؛ یعنی توزیع کالاهای ضروری سبد مصرفی اشاره کم درآمد جامعه، از شدت افزایش نابرابری جلوگیری کند. این روش، نه تنها بیماری تورم نابرابری زا را ریشه‌کن نکرده است؛ بلکه سیاستهای ضد تورمی شدیدتری را برای غله و کنترل تورم، طلب کرده است و این امر به گونه‌ای، همان دام نابرابری^۱ است که در نظریه ابونوری^۲ (۱۹۸۷) پیش‌بینی شده است.

۱- Inequality Trap.

۲- دامی که در آن بخش اعظمی از منابع کشور صرف اراضی تقاضای بالاترین ۲۰ درصد، سهم بزرگی دیگر به ناچار صرف سرمایه گذاریهای کم بازده و بخش باقیمانده صرف یارانه برای تأمین حدائق ضروریات گروه‌های درآمدی زیر خط میانه، برای جلوگیری از ابراز عدم رضایت آنها می‌گردد.

فهرست منابع

- ۱- ابونوری، اسماعیل؛ "اثر شاخص‌های اقتصاد کلان بر توزیع درآمد در ایران"، مجله تحقیقات اقتصادی دانشگاه تهران؛ ش ۵۱، ص ۳۱-۵۱، ۱۳۷۶.
- ۲- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران؛ گزارش اقتصادی و تراز نامه؛ سالهای ۱۳۵۱، ... و ۱۳۸۰.
- ۳- پروین، سهیلا؛ "توزیع درآمد و تداوم رشد"، برنامه و بودجه؛ ش ۲، ص ۴۶-۲۵، ۱۳۷۵.
- ۴- جعفری صمیمی، احمد؛ اقتصاد بخش عمومی (۲)؛ تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها «سمت»، ۱۳۷۱.
- ۵- فرجادی، غلامعلی؛ درآمدی بر نظریه‌های رشد و توسعه اقتصادی؛ تهران: نشر البرز، ۱۳۷۰.
- ۶- مرکز آمار ایران؛ نتایج تفصیلی آمارگیری از هزینه و درآمد خانوارهای شهری؛ تهران: سازمان برنامه و بودجه ایران، سالهای ۱۳۵۰، ... و ۱۳۸۰.
- ۷- مرکز آمار ایران؛ نتایج تفصیلی آمارگیری از هزینه و درآمد خانوارهای روستایی؛ تهران: سازمان برنامه و بودجه ایران، سالهای ۱۳۵۰، ... و ۱۳۸۰.
- 8- Abounoori Esmaiel (1987); Mathematico-Statistical Analysis Of Distribution of Income and Effect of Oil on Economic Inequality within OPEC Countries, Ph.D. Thesis Submitted to the Department of Econometrics, Quantitative Social Sciences and Management Sciences, University of Kent, UK.
- 9- Abounoori Esmaiel (2003); "Unemployment, Inflation and Income Distribution; A Cross-country Analysis", **Iranian Economic Review (IER)**; Vol.8, No.9, 1-11
- 10- Bjorklund A. (1991); "Unemployment and Income Distribution: Time-series Evidence from Sweden"; **Scand. J. of Economics**; 93, 457-65.
- 11- Blinder, A. S. and H. Y. Esaki (1978); "Macroeconomic Activity and Income Distribution in the Post-war United States", **The Review of Economics and Statistics**; 60, 604-9.
- 12- Browning, Edgark (1993); "The Marginal Cost of Redistribution", **Public Finance Quarterly**; Vol. 21.

- 13_. Mehran, Farhad and Mohammad, Arabi (1975); **Urban Consumer Prices and Inequality**; Department of Financial Statistics and National Accounts, Plan and Budget Organization Statistical Center of Iran.
- 14_. Nolan, B. (1987); **Income distribution and the macro economy**; Cambridge University Press.